

Deir Yassin Katliamı: Siyonist Devletin Temel Taşı Olarak Terör

9 Nisan 1948 sabahı, Kudüs'ün batısındaki Filistin köyü Deir Yassin, isimsiz gölgeler tarafından değil, isimleri daha sonra bir devletin temellerine kazınacak adamlar tarafından düzenlenen bir kâbusa uyandı. İki Siyonist paramiliter grup olan Irgun ve Lehi, saatler süren ancak zamanın iyileştirmesine izin verilmeyen yaralar bırakan bir saldırı başlattı. En az 107 sivil öldürüldü - bunların çoğu kadın, çocuk ve yaşlıydı. Ancak vahşet dolu bir katliamda, asla kapanmayacak bir yara gibi öne çıkan bir hikâye var.

Abdoul Ra'ouf Al-Shareef sadece bir çocuktur. Babası Hamed, köyde bir fırın işletiyordu. Saldırganlar geldiğinde, ondan kendi oğlunu köyün ortak fırınına atmasını istediler. O reddettiğinde, onu bayılıta kadar dövdüler. Ardından çocuğu aldılar ve evinin yanan enkazı önünde onu diri diri yaktılar.

Bu bir söylenti ya da folklor değil. Filistinli tarihçiler ve uluslararası gözlemciler tarafından toplanan hayatta kalanların tanıklıkları, olayı doğruluyor. Bu, kanıt eksikliğinden değil, ortaya çıkardığı şeyden dolayı gömülü bir tarihsel gerçek: İsrail devletinin yaratılması sadece şiddetle eşlik edilmedi, aynı zamanda şiddet yoluyla tasarlandı. Abdoul Ra'ouf'a yapılan şey rastgele değildi - bu, her yasal, ahlaki ve insani standarda göre **terörizmdi**.

Terörizm, Yasal Olarak Tanımlanmış

Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nun 49/60 Sayılı Kararı (1994)'e göre terörizm şu şekilde tanımlanır:

“Genel halkta bir korku durumu yaratmayı amaçlayan veya buna yönelik hesaplanmış suç eylemleri... siyasi amaçlarla.”

Avrupa Birliği'nin Terörizmle Mücadele Çerçeve Kararı (2002) bunu tekrarlar ve terörizmi şu şekilde tanımlar:

“Bir nüfusu ciddi şekilde korkutmayı, bir hükümeti gereksiz yere zorlamayı... veya bir ülkenin temel siyasi, anayasal, ekonomik veya sosyal yapılarını ciddi şekilde istikrarsızlaştırmayı veya yok etmeyi amaçlayan eylemler.”

Bu standartlara göre, Irgun ve Lehi'nin - özellikle Deir Yassin'de - eylemleri askeri operasyonlar değildi. Silahlı eşitler arasında çatışmalar değildi. Bunlar, bir sivil nüfusu korkutmak, istikrarsızlaştırmak ve bir devleti onun kalıntıları üzerine kurmak için zorla yerinden etmek amacıyla işlenmiş suç eylemleriydi.

Sivilleri hedef alma, psikolojik savaş kullanımı ve Filistinliler arasında kitlesel kaçıışı tetikleme niyeti - bunların hepsi kasıtlı, sistematik ve ideolojik olarak yönlendirilmişti. Bu

nedenle, **uluslararası teamül hukukunda terörizm için tüm yasal kriterleri karşılar**, bu da **Uluslararası Ceza Mahkemesi'nin Roma Statüsü'nde**, sivil nüfuslara yönelik kasıtlı eylemleri **insanlığa karşı suçlar** ve **savaş suçları** olarak kriminalize eden maddeleri içerir.

Dünyanın Sessizliği

Eğer Abdoul Ra'ouf Al-Shareef bir İsraili, Avrupalı veya Amerikalı bir çocuk olsaydı, ölümü dünyayı sarsardı. Gazete manşetlerinde yer alırdı. Siyasi liderler basın toplantılarında gözyaşı dökerdi. Kınamalar hızlı olur, yaptırımlar tehdit edilir ve failer avlanırdı.

Ama Abdoul Ra'ouf Filistinliydi. Köyünün ne bir büyükelçiliği, ne bir lobisi, ne de bir devleti vardı. Babasının fırınındaki fırınların küresel bir izleyicisi yoktu. Dünya onun ölümünü sessizlikle karşıladı - bu sessizlik bugün hâlâ yankılanıyor. Empatideki asimetri sadece duygusal bir başarısızlık değil; masumları hayatları önemli olanlar ve ölümleri yan hasar olarak mazur görülebilenler olarak ayıran bir dünya düzenine yönelik ahlaki bir suçlamadır.

Tasarlanmış Terör: Irgun, Lehi ve Devlet Kuruluşunun Planı

Deir Yassin katliamı bir sapma değildi. Ortak taktikleri paylaşan daha geniş bir saldırı modelinin parçasıydı: sivil merkezlere saldırmak, pazarlara bombalar yerleştirmek, yaşlıları ve gençleri hedef almak ve aşırı şiddetli savaşları kazanmak için değil, **bir nüfusu korkutarak kaçmaya zorlamak** için kullanmak.

- **King David Oteli bombalaması** (22 Temmuz 1946): Kudüs'teki İngiliz idari karargahında 91 kişi öldü.
- **Şam Kapısı bombalaması** (30 Aralık 1947): Kalabalık bir pazarda yerleştirilen bir varil bombasıyla 13 Arap öldü, onlarca kişi yaralandı.
- **İngiliz Çavuşlar Clifford Martin ve Mervyn Paice'in asılması** (Temmuz 1947): Kaçırıldılar, idam edildiler ve patlayıcılarla tuzaklandılar.
- **Viyana'daki Sacher Oteli bombalaması** (4 Ağustos 1947): İngiltere hedeflerine yönelik bir yurtdışı saldırı, Irgun'un hırslarının Filistin'in ötesine uzandığını kanıtladı.

Bunlar umutsuzluktan doğan spontane eylemler değildi. Bunlar **önceden planlanmış suçlardı**, korku yaratmak, morali bozmak ve siyasi teslimiyeti zorlamak için yürütülmüştü. O dönemde İngiliz hükümeti Irgun'u bir terörist örgüt olarak sınıflandırdı ve lideri Menachem Begin'e ödül koydu. Begin, sahte bir kimlik altında saklandı - bir özgürlük savaşçısı olarak değil, bir kaçak olarak.

Ve yine de, otuz yıl sonra Begin, İsrail'in başbakanı olarak duruyordu. Nobel Barış Ödülü'ne layık görüldü. Kurduğu Herut partisi, bugün İsrail'in iktidar partisi olan **Likud** haline geldi. Deir Yassin'den Netanyahu'ya uzanan çizgi sembolik değil - **doğrudan ve süreklidir**, kana bulanmış ve güç yoluyla normalleştirilmiş bir siyasi soy.

Einstein'ın Uyarısı

Çatışmanın tarihindeki en ahlaki açıdan çarpıcı müdahalelerden birinde, **Albert Einstein**, **Hannah Arendt** ve **Sidney Hook** gibi düşünürlerle birlikte, **The New York Times**'a (4 Aralık 1948) bir mektup yazarak Menachem Begin ve Herut partisini kınadı. Mektup, onların ideolojisini ve taktiklerini açıkça **Nazi ve Faşist** rejimlere benzetti.

“Deir Yassin olayı, Herut Partisi'nin karakterini ve eylemlerini örnekliyor... organizasyonu, yöntemleri, siyasi felsefesi ve sosyal çekiciliği bakımından Nazi ve Faşist partilere çok yakın bir siyasi parti.”

Vicdanlı bir Yahudi ve Siyonist olan Einstein, terör üzerine inşa edilmiş bir devletin Yahudiler için bir sığınak değil, bir lanet olacağını fark etti. Onun uyarısı dikkate alınmadı. Dünya, mucizevi bir doğum yanılısamasını, şiddetli bir doğumun gerçeğine tercih etti.

Devletin Temelleri

Deir Yassin katliamı, bağımsızlık savaşı sırasında trajik bir yan etki değildi. **Ulus inşasının kasıtlı bir aracıydı**, Filistin'i nüfussuz bırakmak için koordine edilmiş bir kampanyanın parçasıydı. Nakba - 700.000'den fazla Filistinlinin sürülmesine yol açan felaket - bir boşlukta gerçekleşmedi. Katliamlarla hazırlandı, bombalamalarla güçlendirildi ve terörle tamamlandı.

Terörizm, İsrail'in doğumunda tesadüfi değildi. **Temel bir unsurdu.**

Bir çocuğu babasının fırınında diri diri yakmak bir savaş eylemi değildir. Bu, soykırım niyeti taşıyan bir eylemdir. Ve böyle eylemler sadece tolere edilmekle kalmayıp devlet kurma, meşruiyet ve uluslararası sessizlikle ödüllendirildiğinde, sadece adaleti başarısız kılmadık - onu tersine çevirdik.

Sonuç: Direniş Olarak Hafıza

Bugün dünya, çatışmanın çözümezliği üzerine ellerini ovuşturuyor, sanki bu, kadim nefretlerden veya dini uzlaşmazlıklardan doğmuş gibi. Ama kök burada, Deir Yassin'in küllerinde, Abdoul Ra'ouf'un cinayetindeki sessizlikte, güçlülerin hizmetinde olan terörizmin normalleştirilmesinde yatıyor.

Abdoul Ra'ouf'u hatırlamak, çağımızın ahlaki mimarisini sorgulamaktır. Filistinli hayatların harcanabilir olmadığını söylemektir. Galip gelenlerin kullandığı terörizmin hâlâ terörizm olduğunu söylemektir. Güçlüleri koruyan sessizliğin suç ortaklığı olduğunu söylemektir.

Ve bu, Einstein'ın yalvarışını yankılamaktır: **Masumların kemikleri üzerine bir gelecek inşa etmeyin.**

Adalet, gerçeğe başlar. Ve gerçek şudur: İsrail devleti terörizmde doğdu. Ve bu temel kabul edilmediği sürece, kan dökülmesi devam edecek - kader yüzünden değil, inkâr yüzünden.